

## دعای ۲۳۷ - در روز یکشنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند که رحمتش فراگیر و مهربانی اش همیشگی است

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مُذْنِبٍ أَوْقَعَتْهُ مَعَاصِيهِ<sup>۱</sup> فِي  
ضَيْقِ الْمَسَالِكِ<sup>۲</sup>،

خداوندا! من از تو درخواست می کنم، در جایگاه گناهکاری  
که نافرمانی هایش او را در تنگناهای راه ها انداخته است؛

وَلَيْسَ لَهُ مُجِيرٌ سِوَاكَ، وَلَا أَمَلٌ غَيْرُكَ<sup>۳</sup>،

و جز تویانه دهنده و امیددی ندارد،

وَلَا مُغِيثٌ أَرْأَفُ بِهِ مِنْكَ،<sup>۴</sup> وَلَا مُعْتَمَدٌ عَلَيْهِ غَيْرُ  
عَفْوِكَ<sup>۵</sup>.

و فریادرسی مهربان تر از تو به او نیست، و تکیه گاهی جز  
بخشش تو ندارد!

أَنْتَ الَّذِي جُدْتَ بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا،

تو همان کسی هستی که پیش از شایستگی افراد، نعمت ها  
را به آنان ارزانی داشتی

وَأَهْلَتْهَا بِتَطَوُّلِكَ غَيْرَ مَوْهَلِهَا،

و با فضل و بخشش خود، کسانی را که شایسته نبودند، لایق آن نعمت‌ها ساختی.

فَلَمْ يَعْزُزْكَ مَنَعٌ، وَلَا تَكَادَكَ إِعْطَاءٌ،

نه منع کردن، ذره‌ای از شکوهت کم کرد و نه هیچ عطایی تورا به زحمت نینداخت.

وَلَا نَفَذَ مَنُوعُكَ سُؤَالَ مُلِجٍ، بَلْ أَدْرَرْتَ أَرْزَاقَ عِبَادِكَ مِنْكَ تَطَوُّلاً وَتَفَضُّلاً.

و هرگز نشد که امساک تو، خواهش نیازمندی را بی‌جواب بگذارد؛ بلکه همواره از روی کرم و تفضل، روزی‌بندگان را بی‌دریغ‌ارزانی داشتی.

اللَّهُمَّ كَلَّتِ الْعِبَارَةُ عَنْ بُلُوغِ مَجْدِكَ،<sup>۶</sup>

خداوندا! بیان، از رسیدن به شکوه و عظمت تو قاصر است

وَهَفَا<sup>۷</sup> اللِّسَانُ عَنْ نَشْرِ مَحَامِدِكَ وَتَفَضُّلِكَ،

و زبان از بازگو کردن ستایش‌ها و فضل تو ناتوان است

أَقْصَدَنِي إِلَيْكَ الرَّجَاءُ<sup>۸</sup> وَإِنْ أَحَاطَتْ بِي الذُّنُوبُ

امیدواری، مرا به سوی تو رهنمون ساخت، هرچند گناهان، مرا دربر گرفته‌اند

وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، وَأَنْعَمُ الرَّازِقِينَ، وَأَحْسَنُ  
الْخَالِقِينَ،

و تو مهربان‌ترین مهربانان، و بخشنده‌ترین روزی‌دهندگان، و  
نیکوترین آفرینندگان هستی.

وَأَنْتَ الْأَوَّلُ أَعَزُّ وَأَجَلُّ مِنْ أَنْ تَرُدَّ مَنْ أَمَّلَكَ وَرَجَاكَ،  
وَوَطَمَعَ فِيمَا قَبْلَكَ،

تو آن اولینی که والاتر و بزرگ‌تر از آنی که کسی را که به  
تو امید و آرزو بسته و از تو چشم کرم دارد، ناامید بازگردانی.

فَلَكَ الْحَمْدُ يَا أَهْلَ الْحَمْدِ وَالْمَجْدِ.

پس همه ستایش‌ها، فقط ویژه توست، ای سزاوار ستایش و بزرگی!

اللَّهُمَّ إِنِّي جُرْتُ عَلَى نَفْسِي فِي النَّظَرِ لَهَا،

خدایا، من در حق خودم در مهلت دادن به خویشتن، ستم روا  
داشتم

وَسَأَلْتُ الْأَيَّامَ بِاِقْتِرَافِ الْآثَامِ،

و با روزگاران بر سر ارتکاب گناهان، کنار آمدم.

وَأَنْتَ وَلِيٌّ مِنْعَامٍ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَبَقِيَ لَهَا  
نَظْرُكَ،

در حالی که تنها تویی سرپرست بخشنده، صاحب شکوه و  
بزرگواری. اکنون تنها امید من، مهلت دادن توست

فَاجْعَلْ مَرَدَّهَا مِنْكَ بِالنَّجَاحِ يَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ،

پس بازگشت مرا، با موفقیت و پیروزی از سوی خود همراه سازای  
شکافنده سپیده‌دمان!

وَأَمْنَحْهَا سُؤْلِهَا وَإِنْ لَمْ تَسْتَحِقَّ مِنْكَ.

و خواسته‌ام را به من عطا فرما، حتی اگر از جانب تو، شایسته  
آن نباشم.

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تُمِضِي بِهِ الْمَقَادِيرَ، وَبِعِزَّتِكَ  
الَّتِي تَلِي بِهَا التَّدْبِيرَ

از تومی خواهم به حق نامت که تقدیرات را با آن رقم می‌زنی،  
و به عزت و اقتدارت که با آن امور را تدبیر می‌کنی،

أَنْ تَحُولَ بَيْنِي وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ، وَمَا يُبْعِدُنِي عَنْكَ  
يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ،

که میان من و نافرمانی‌های از خود، و هر آنچه مرا از تو دور می‌سازد،  
حائل شوی. ای بسیار بخشنده و مهربان، ای بسیار عطا کننده،

وَأُدْرِجْنِي فِيْمَنْ أُبْحَتَ لَهُمْ عَفْوُكَ وَرِضْوَانُكَ،  
وَأَسْكَنْتَهُمْ جَنَّاتِكَ بِرَأْفَتِكَ وَطَوْلِكَ.

و مرا در زمره کسانی قرار دهی که به لطف و کرم خویش  
آنان را مشمول عفو و رضوان خود ساخته‌ای و در بهشت‌هایت  
جایشان داده‌ای.

اللَّهُمَّ أَنْتَ أَكْرَمْتَ أَوْلِيَاءَكَ بِكَرَمِكَ،

خداوند! تو با کرامت خود، اولیاءت را گرامی داشته‌ای،

وَأَوْجَبْتَ لَهُمْ حَيَاطَتَكَ وَأَظْلَلْتَهُمْ بِرِعَايَتِكَ،

وحمایت و محافظت از آنان را بر خود واجب کرده‌ای. و آنان را در سایه لطف و توجه خویش قرار داده‌ای.

فَمِنْ تَتَابِعِ الْمَهَالِكِ فَأَنْقِذْنِي، وَإِلَى طَاعَتِكَ فَمِلْ

ي، وَعَنْ مَعَاصِيكَ فَرُدَّنِي،

پس، مرا نیز از هلاکت‌های پیاپی نجات بخش، و به سوی طاعت و بندگی خود مایل گردان، و از نافرمانی و گناهان دور ساز

فَقَدْ عَجَبْتَ الْأَصْوَاتُ بِصُنُوفِ اللُّغَاتِ تَرْتَجِي مِنْكَ

مَحَوَالِ الذُّنُوبِ،

که صداها با زبان‌های گوناگون به درگاهت بلند است و تنها امیدشان، محو شدن گناهانشان به دست توست.

يَا عَلَّامَ الْغُيُوبِ اسْتَهْدِيكَ فَاهْدِنِي، وَأَعْتَصِمُ بِكَ

فَاعْصِمْنِي،

ای دانای رازهای پنهان، از توهدایت می‌طلبم، پس مرا هدایت کن. به تواز گناه پناه می‌آورم، پس مرا حفظ کن.

وَادْعُنِي عَلَى إِلَيْكَ إِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ،

و مرا بر نفس خودم و به سوی خود یاری کن، که تو شایسته پرهیزگاری و آمرزشی.

وَاصْرِفْ عَنِّي شَرَّ كُلِّ ذِي شَرٍّ إِلَى خَيْرٍ مَا لَا يَمْلِكُهُ أَحَدٌ سِوَاكَ،

و شر هر صاحب شری را به بهترین چیزی که جز تو کسی مالک آن نیست، از من دور کن

وَاحْتَمِلْ عَنِّي مُفْتَرَضَاتِ حُقُوقِ الْآبَاءِ وَالْأُمَّهَاتِ،

و تکالیف واجب حقوق پدران و مادران را بر من ببخش،

وَاعْفِرْ لِي وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْإِخْوَةِ وَالْأَخَوَاتِ،

يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ وَعَالِمَ الْخَفِيَّاتِ،

و مرا، و مردان و زنان مؤمن را و برادران و خواهرانم را ببامرز ای فرورستنده برکات و دانای نهان ها

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَجَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ،

بر محمد و خاندان پاک و مطهرش و بر همه پیامبران و رسولان درود فرست

وَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَسَلِّمْ كَثِيرًا.

و مرا در زمره آنان محشور کن، ای مهربان‌ترین مهربانان، و سلام فراوان تو بر آنان باد.

---

۱. أَوْفَقْتُهُ ذُنُوبَهُ وَمَعَاصِيَهُ

۲. ضَيْقِي

۳. غَيْرَكَ

۴. أَرَأَفَ مِنْكَ

۵. وَلَا مُعْتَمِدٌ يَعْتَمِدُ عَلَيْهِ غَيْرَ عَفْوِكَ

۶. صِفَتِكَ

۷. هَذَا

۸. وَقَدْ تَعَمَّدْتُكَ بِقَصْدِي إِلَيْكَ